

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2018. február 18.

Kálmánháza, Mandabokor, felsősima

Istentisztelet

Cím: A bűn következménye

„¹⁴Akkor ezt mondta az ÚRisten a kígyónak: Mivel ezt tetted, átkozott légy minden állat és minden mezei vad közt: hasadon jársz, és port egyél egész életedben! ¹⁵Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony közt, a te utódod és az ő utódja közt: ő a fejedet tapossa, te meg a sarkát mardosod. ¹⁶Az asszonynak ezt mondta: Igen megnövelem terheséged fájdalmát, fájdalommal szülsz gyermeket, mégis vágyakozol férjed után, ő pedig uralkodni fog rajtad. ¹⁷Az embernek pedig ezt mondta: Mivel hallgattál feleséged szavára, és ettől arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél, legyen a föld átkozott miattad, fáradsággal élj belőle egész életedben! ¹⁸Töviset és bogáncsot hajt neked, és a mező növényét eszed. ¹⁹Arcod verejtékével eszed a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél. Bizony por vagy, és vissza fogsz térti a porba! ²⁰Az ember Évának nevezte el a feleségét, mert ő lett az anyja minden élőnek. ²¹Az ÚRisten pedig bőrruhát készített az embernek és feleségének, és felöltöztette őket. ²²Azután ezt mondta az ÚRisten: Íme az ember olyanná lett, mint miközülünk egy: tudja, mi a jó, és mi a rossz. Most azért, hogy ne nyújthassa ki kezét, és ne szakíthasson az élet fájáról is, hogy egyék, és örökké éljen, ²³kiűzte az ÚRisten az Éden kertjéből, hogy művelje a földet, amelyből vétett. ²⁴És miután kiűzte az embert, odaállította az Éden kertje elé a kerubokat és a villogó lángpallost, hogy őrizzék az élet fájához vezető utat.” I Móz 3,14-24

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Drága Gyülekezet!

Az emberiségre máig kiható történetet olvashattam fel az imént, böjt 1. vasárnapjára. Ezt a történetet megelőzően arról olvashatunk a Szentírásban, hogy az Isten iránti engedetlenség következtében lépett be a bűn az ember életébe. Hiszen bűn nem mindig volt. Isten tökéletesre teremtette ezt a világot és harmónikus kapcsolatban élt az ember Istennel és ember az emberrel egyaránt.

Volt idő, mikor minden tökéletes volt ez a világ (2. dia), s a teremtéstörténetben azt olvashatjuk: „**látta Isten, hogy minden, amit teremtett, íme, igen jó!**”. Ezt mondta az emberi kapcsolatokra, a házasságra, a munkára, az ember egész lényére, létére, a világra, az életre. A világ jó, szép és rendezett volt. Volt ilyen!

Azonban az Isten iránti engedetlenség következményeként megjelent a bűn és akkor minden a feje tetejére állt. Az ősi Kígyó azt sugallta (3. dia), hogy „dehogy” („**Dehogy haltok meg!** ⁵Hanem jól tudja Isten, hogy ha esztek belőle, megnyílik a szemetek, és olyanok lesztek, mint az Isten: tudni fogják-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

tok, mi a jó, és mi a rossz.”). A „rossz dehogy rossz”, a „jó dehogy jó”, a „van dehogy elég”, a „halál dehogy halál”, az „Isten dehogy mindenható”. Azt sugallta, dehogy elég az, amit Isten ad, kínál, neked az az egy kell. Azóta is „az az egy” kötözi meg az embert, s azt hiszi, annak az egynek a hiánya miatt boldogtalan, pedig egyébként olyan boldog lenne. Annak az egynek ma is minden ember életében szerepe van. A Sátán azóta is ugyan olyan eszközökkel dolgozik. Egy férj, vagy egy feleség elhidegülésénél „az a másik egy” kell, ez nem jó, s elhiteti a Sátán ugyan úgy, mint Évánál, hogy te ebben boldogtalan vagy, de azzal a másikkal milyen boldog lennél, s derül ki, hogy nem lesz boldog, sőt csak fokozza a boldogtalanságát. S mennek partnerről-partnerra, kapcsolatról-kapcsolatra, házasságról-házasságra, s tudod, miért nem változik semmi, mert azt a bűnös természetét mindenhová viszi magával. Isten pedig évezredek óta mondja: neked nem arra az egyre van szükséged, mert mindig boldogtalan leszel, hanem énreám. De az ember ma sem hiszi ezt el, inkább enged a Kígyó sugallmának, s ma is az az egy kell minden embernek. Ezzel, hogy ezt sugallta az embernek, bogarat ültetett a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

fülébe, manipulálta a gondolatait, az ember elhitte, hogy a rossz dehogy rossz. Megszűnt az Isten iránti bizalma az embernek, mert addig az ember elhitte, elfogadta, teljes bizalma volt, hogy ha Isten azt mondta, akkor az úgy van. A Sátán pedig azt mondta, dehogy van úgy. A Sátán ezt a „hitet” kérte az embertől. Amikor a bűn megjelent, akkor a Sátán ezt a hitet, bizalmat kérte el, azt, ami egyedül Istent illette volna meg. A bűn megjelenésével a hit hitetlenséggé, a bizalom bizalmatlansággá változott. Ezt pedig – azt mondja Isten - hogy nem hagyhatja büntetés nélkül. Ha az ember ezt választotta, így döntött, akkor ennek sajnos megvannak a következményei, de ezt előre megmondta Isten, amikor azt mondta Ádámnak és Évának (4. dia): „**A kert minden fájáról szabadon ehetsz, ¹⁷de a jó és a rossz tudásának fájáról nem ehetsz, mert ha eszel róla, meg kell halnod.**” I Móz 2,16-17. Mert Ő mindig „nyílt lapokkal játszik”. Isten mindig őszintén elmondja minek mi lesz a következménye.

Rövid betekintést kaphattunk arról, hogy milyenek teremtette Isten a világot, hogyan ékelődött be az ember életébe az en-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

gedetlenségen keresztül a bűn, s ma arról hallhatunk (5. dia), hogy mi lett a bűnnek a következménye.

Isten nem rejtette véka alá, hogy az embertől teljes hitet és bizalmat kér, azaz Ő a teljes szívünkre, egész lényünkre igényt tart. Ha ez meg van, akkor minden meg van egy kapcsolatban, ha ez nincs meg, akkor semmi sincs meg, ami egy kapcsolatban igazán fontos lenne. Sántít a példa, de valamelyest segít megérteni, hogy Isten miért lép fel ilyen igényyel. Amikor a jegyespárokkal a beszélgetésem során meg szoktam kérdezni, hogy mit várnak egymástól egy házasság során? Véleményük szerint, mire kell épülnie egy házasságnak? Akkor kivétel nélkül mindenki a kölcsönös bizalmat említi meg, mint kizárólagosságot. S ez így van rendjén, a bizalom pedig teljes szívet igényel. Vagy van bizalom, vagy nincs. Nem létezik „félbizalom”, azt nem lehet felezni (6. dia). Egy kiló kenyeret, egy kiló sajtot megfelezhetsz, de a bizalmat, a szívedet nem felezheted meg. Nincs „fél-hit”, nincs „fél-bizalom”, nincs „fél-szerelem”, vagy „fél-engedelmesség”. A leendő feleség vagy férj joggal lép fel azzal az igényyel, hogy teljes szívvel szeresse egyik a másikat. Már pedig, ha te ezzel az

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

igénnyel lépsz bele egy házasságban, mennyivel inkább akarja Isten, hogy Őbenne bízzál és higgyél teljes szívből. Neked lehetnek ilyen igényeid, de Istennek nem lehetnek? Ő azt kérte, „teljes szívvel reménykedjünk benne”, ezért mondja az Ige (7. dia) „**Adjad, fiam, a te szívedet nékem...**” Péld 23,26. Tehát az egész szívről van szó, s ebben a szívben vagy Isten lakik, vagy valaki más! Miért? Más is lakhat-e szívben? Azt olvassuk az (8. dia) ApCsel 5,3-ban: „**Mondta pedig Péter: Anániás, miért foglalta el a Sátán a te szívedet...?**”.

Elnézést, hogy görög szóval terhelem a testvéreket, de olyan kifejező itt Lukács, a ἐπλήρωσεν (πληρώω) szót használja, ami „*elfoglal, betölt, tele van, teljessé tesz*” jelentésekkel is bír. Anániás szívét a Sátán töltötte be, foglalta el. Ahogy énekeltük énekünkben is: „*Ne lakhasson más e szívben!*” (280. Itt az Isten...). Mert kedves testvérem – s ezt vedd nagyon komolyan - akinek hiszel, akiben bízol teljes szívvel, azt fogadod be a szívedbe. Ádámban és Évában, amikor megjelent a bűn, akkor az Isten iránt érzett bizalom összetört.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

A bűnnek a következménye az lett, hogy egy uralom, egy hatalomváltás lett az ember életében. Már nem Istené volt az a szív, hanem ki lett szolgáltatva minden csalárdáságnak. Hogy kezdődött? Az „egyszerű” szakításból, más szóval mondva engedetlenségből lett a háritás, a felelősség nem vállalása, a felelősség háritása, majd elidegenedtek egymástól az emberek, bizalmatlanok lettek Istennel szemben, amely kihatott a társadalmi kapcsolatokra, aztán Káin és Ábel testvérgyilkosságban megjelent a harag, a gyűlölet, a féltékenység, a bosszú majd pedig a gyilkosság. Az engedetlenségből, a bizalmatlanságból jött az elidegenedés egymástól, majd a harag, a gyűlölet, a bosszú, s ebből lett a gyilkosság. Először a szívben fogantak meg, majd mindezek tettegessé váltak. Jakab olyan valóságosan írja le ezt (9. dia): „¹⁴Mert mindenki saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe. ¹⁵Azután a kívánság megfogánva bűnt szül, a bűn pedig kiteljesedve halált nemz.” Jk 1,14-15. Kívánság...bűn...halál. Ezen a három lépcsőn akar minket levinni a Sátán, és csak az első lépcsőről fordulhatunk vissza. A másodiktól már nem.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

(10-11. dia) Ebből a bizalomvesztésből lett a szív uralomváltása. A teremtésben Isten ült életem trónján, majd a bűneset után, az engedetlenség következtébe Isten lekerült erről a trónról és saját magát helyezte erre a trónra. Azóta minden az „ÉN”-ről szól, s azóta lett a bűn szolgája az ember. A bűn megjelenésének pedig van következménye. Ezt a bűnt és ennek a bűnnek a büntetését, következményét éli át nap, mint nap az ember.

Az első, amit nagyon fontos leszögeznünk, hogy a bűn az nem egyszerűen erkölcsi kihágás, hanem ennél sokkal több. A teremtő Istenhez való viszonyunk változott meg. Ezért a Szentírás tanítása szerint megkülönböztetünk (12. dia) bűnt és bűnököt. Beszél az Ige bűnről és bűnökről. A bűn nem más, mint egy állapot. Az Istentől elszakadt állapot. Az Isten iránti engedetlenség állapota. „Az ember bűnei pedig azok, amiket ebben az állapotban cselekszik. A Szentírás szerint mi nem azért vagyunk bűnösök, mert vétkezünk, hanem azért vétkezünk, mert bűnösök lettünk. Ez azt jelenti, hogy nem az tesz engem bűnössé Isten előtt, hogy hazudok, hiú vagyok, képmutatóskodom, lopok, csalogok, hazudok, parázna gondolataim vagy tetteim vannak. Nem

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

emiatt leszek bűnös, hanem azért vagyok ilyen és teszek ilyeneket, mert elszakadtam Istentől, nem engedtem, hogy uralkodjék az életem felett és ezért nem tudok uralkodni sem magamon, sem semmin, ami bennem és körülöttem van. Önmagamon sem, a nyelvemen sem, a fantáziámon sem, a természetemen sem.” (Cseri Kálmán). Ezt nagyon fontos azzal az Igével is alátámasztani, amit Pál mond (13. dia): „Nincsen igaz ember egy sem. [...] Mert nincs különbség: ²³mindenki vétkezett, és hűjával van az Isten dicsőségének.” Róm 3,10b.22b-23. Ez egy fontos kiindulás, amit tudomásul kell vennünk nekünk, embereknek.

Aztán a másik, hogy a bűnnek lettek az ember életére nézve következményei. Az egyik nagyon látványos, amit tapasztalunk oly sokszor, hogy minden hiábavaló. Azzal, hogy megjelent a halál, így az élet is hiábavaló lett. Azzal, hogy megjelent a „ve-rejtek”, a „fáradozás”, a munka is hiábavaló. Olyan költőien fejezi ki ezt Salamon abban a Prédikátorok könyvében, ahol a 12 fejezetben összesen 34-szer fordul elő ez a szócska, hogy „hiábavaló” (14. dia).

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„²Igen nagy hiábavalóság - mondja a Prédikátor -, igen nagy hiábavalóság! Minden hiábavalóság! ³Mi haszna van az embernek minden fáradozásából, ha fáradozik a nap alatt? ⁴Nemzedékek jönnek, nemzedékek mennek, de a föld örökké megmarad. ⁵Fölkel a nap, és lemegy a nap, siet vissza arra a helyre, ahol majd újból fölkel. ⁶A szél fúj délre, majd északnak fordul, körbefordul a szél járása, és visszatér oda, ahonnan elindult. ⁷Minden folyó a tengerbe ömlik, és a tenger mégsem telik meg, pedig ugyanoda folynak a folyók, újra meg újra oda folynak. ⁸Minden dolog fárasztó, el sem tudja mondani az ember. Szemünk nem győz eleget nézni, fülünk nem tud eleget hallani. ⁹Ami volt, ugyanaz lesz majd, és ami történt, ugyanaz fog történni, mert nincs semmi új a nap alatt.”. Vagy hasonlókat olvasunk a fáradozásról: „¹⁸Meggyűlöltem mindazt, amit fáradsággal szereztem, míg fáradoztam a nap alatt, mert más emberre kell hagynom, aki utánam következik. ¹⁹Ki tudja, hogy bölcs lesz-e, vagy ostoba? És mégis rendelkezni fog mindazzal, amit fáradsággal szereztem, míg bölcsen fáradoztam a nap alatt. Ez is hiába-

valóság! ²⁰Odáig jutottam, hogy már kétségbeestem minden szerzeményem miatt, amiért fáradoztam a nap alatt. ²¹Mert van olyan ember, aki bölcsességgel, tudással és rátermettséggel fáradozott, és olyan emberre kell hagynia vagyonát, aki nem dolgozott érte. Ez is hiábavalóság és nagyon rossz dolog. ²²Mert mi jut az embernek mindabból, amit fáradsággal és teljes odaadással szerzett a nap alatt, ²³hiszen mindennap fájdalom és bosszúság gyötri, és még éjjel sincs nyugta szívének?! Ez is hiábavalóság! ²⁴Nincs hát jobb dolog, mint ha az ember eszik, iszik, és jól él fáradságos munkájából. De beláttam, hogy Isten kezéből jön ez is. ²⁵Mert ugyan ki ehetik, és ki lehet vígan nála nélkül? ²⁶Mert annak az embernek, akit Ő jónak talál, bölcsességet, tudást és örömet ad. A bűnöst pedig azzal veri meg, hogy gyűjtsön és halmozzon, azután annak hagyja, akit Isten jónak talál. Ez is hiábavalóság és hasztalan erőlködés.”.

Azért lett minden hiábavaló, mert Isten nélkül történik. Isten nélkül az élet halál, a munka átok, a házasság papír, a tanulás szükséges rossz, az idő múlik. Az Istennel azonban a halál is élet,

a munka áldás, a házasság boldogság, a tanulás Isten dicsőítése, az idő pedig telik. Cseri Kálmán mondta egyszer, „*Isten nélkül az idő múlik, Istennel pedig telik.*” A múlik a hiábavalóság jele, mert lejár, a telik pedig a jövő reménysége, hogy eljön a várva várt pillanat.

(15. dia) A bűn következménye lett ez a mondat is: „**fáradsággal élj belőle egész életedben!** ¹⁸**Tövist és bogáncsot hajt neked**”.

A munka örök küzdelme ebben a világban, hogy a jóért, a szépért, a termésért, az aratásért küzdeni kell a tövis, a bogáncs az mindig lesz. A gyom, a tarack, a dudva nő napsütés, eső nélkül. Ami termést hoz, azért fáradozni kell. A rosszat egyik gyermeknek sem kell tanulni, az ott van, ahogy a gyomot, a tarackot, a dudvát sem kell ültetni, az mindig ott lesz. A leghetlenebb körülmények között is életképes. A szépért, a jóért a fáradozni kell. Az ember alapbeállítása, hogy engedetlen, engedelmességre tanítani kell. Tiszteletlen, tiszteletre tanítani kell. Tisztátalan, tisztaságra törekedni kell. Tehát a bűn megjelenésével azt hozta ez magával, hogy minden, ami rossz, az benne van az emberben. Ezt lehet szépíteni, lehet kozmetikázni, lehet erre azt mondani,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

hogyan túlzás, de a Biblia azt mondja – amit az előbb is idéztem csak most bővebben mondom –, hogy **(16. dia)** „Nincsen igaz ember egy sem” [...] „¹²Mind elhajlottak, valamennyien megromlottak, és nincsen, aki jót tegyen, nincs egyetlen egy sem. ¹³Nyitott sír a torkuk, nyelvükkel ámitanak, kígyóméreg az ajkukon; ¹⁴szájuk átokkal és keserúséggel van tele. ¹⁵Lábuk gyors a vérontásra, ¹⁶romlás és nyomorúság jár a nyomukban, ¹⁷és a békesség útját nem ismerik...” Róm 3,10-17.

(17. dia) Lehet, hogy egy picin múlik, de az a pici elég ahhoz, hogy az egész megváltozzon, s így lesz az „igaz”-ból „gaz”. S ha nem igaz, akkor egy nagy gaz, ha nem igaz ember, akkor egy gazember. Itt is az az egy betű ami hogy át tudja formálni a valóságtartalmát. Isten előtt nincs igaz ember, mert „**Mert nincs különbség: ²³mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének.**” Róm 3,23.

Aztán a bűnnek egy másik következménye, hogy az ember immunissá vált a bűnre. Az immunis szót az értelmező kéziszótárban úgy definiálják: „*Ellenálló, védett; valamely betegséggel,*

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

mérgező anyaggal vagy más, normál esetben változást okozó hatással szemben.” vagy „*Azt jelenti, hogy nem reagálja le: például ha immunis vagy egy betegségre, akkor hiába kapod el, nem lesznek tüneti jelei, észre sem veszed, hogy megbetegedtél.*”. Mit jelent ez? Nincsenek tüneti jelei, észre sem veszed, hogy elkövetted. Amit nem veszel észre, az pedig természetes. Aminek nincsen tüneti jele, az pedig nem fáj. A fájdalom nélküli betegség pedig felemészti az embert. A fájdalom nélküli bűn pedig halált nemz. Az, hogy felcserélődött a jó és a rossz, a rossz jó lett, a jó pedig rossz, ezért nem látja a bűnt rossznak, azaz nem fáj neki. Ennek a végén pedig a halál van.

(18. dia) Az ember olyan védőoltást kapott a Sátántól, hogy védettsége lett a rosszra. Már nem látja a rosszat rossznak, a bűnt bűnnek. Az ellenálló-képességét javította a bűnnel szemben. Érzéstelenítőt kapott. Tudjátok, miért veszélyes az érzéstelenítés? Egyszer a fogorvosom mesélte, hogy egy páciense szét-harapta a száját, nem érzett semmit, ömlött belőle a vér, s csak a vért látta, hogy folyik. Az érzéstelenítés érzéketlenné teszi azt a bizonyos pontot. Az érzéstelenítő „becsap”, mert a fájdalom

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

megmaradt, de érzéketlenné lett az a pont. A Sátán az ember szívét tette teljesen érzéketlenné. A bűn megmaradt, de a fájdalmat iktatta ki a Sátán. Ezért nem fáj a bűn, nem látják a bűnt bűnnek az emberek, mikor éppen a másik férfinak vagy feleségének a házastársával kavarnak, aztán bújnak ágyba. Nem fáj, amikor egymásnak hazudnak, amikor egymástól lopnak, amikor nem őszinték egymással. Érzéketlenné vált mindenre. Erre mondja Szentírás, hogy kőszív. (19. dia) A bűn következménye lett a kőszív. Ezzel a kőszívvel jövünk mindannyian erre a világra. Mindannyian „be vagyunk oltva”, egy védettséget kaptunk a rosszra, ami nem azt jelenti, hogy védve vagyunk a rossztól, hanem azt, hogy immunnissá váltunk a rosszra, a bűnre. Már pedig, ha fájdalommentesen is, de ott van a bűn, akkor annak a vége a halál, mert Isten azt mondta (20. dia): „**meg kell halnotok**”, vagy, ahogy ezt Pál is leírja: „**a bűn zsoldja a halál** (a kárhozat)”. A bűnnek a teljes, végleges következménye a teljes és végleges halál. Mert a bűn – még az ember világában sincs ez másként – nincs büntetés nélkül. Amikor Isten kiűzte az embert az élet fájától, elűzte az élettől, akkor ez azért történt, mert nem

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

hagyhatta a bűnt büntetés nélkül. Az élettől elidegenedett ember a halálhoz lett közzé. (21. dia) Az Éden kertből való kiűzetés halált hozott az ember számára. Megszűnt az Éden kerttel mind az Isten közeli állapot, mind az Isten közeli hely az ember számára. Ahol pedig nincs Isten, ott nincs élet, ahol pedig nincs élet, ott halál van. Ez a kert jelentette az ember számára életet. A kert kivüli állapot az életen kivüli állapotot hozta. E kert nélkül pedig az ember halálban van. De tudjátok, mi a reménységünk, s ezzel szeretném befejezni. Volt egy másik kert a világtörténelemben, ami az ember számára újra az életet jelentette. (22. dia) A Gecsemáné kertje, ahol Isten egyszülött Fia, Jézus Krisztus kiitta azt a poharat, azt a bűnnel keserű poharat. Abban a kertben az Atya akarata az volt, hogy az én bűneimnek a büntetését olyas Valaki viselje, aki ártatlan volt. Hogy én abból a halálból újra életet lássak.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

Drága testvérek!

Látjátok, mire képes a bűn mindannyinunk életetekben és látjátok, mire képes értünk Isten? Lehozta neked és nekem az Ő Fiát, megmozgatta érted és értem az egész Mennyet, lett itt is egy kert, hogy se neked, se nekem még se kelljen meghalnunk. A bűn büntetését másra hárította! Pedig neked és nekem kellett volna elszenvedni a te meg az én bűneimnek a büntetését. A bűnnek a következményeit Isten Jézus Krisztusra hárította, ez jelentheti az életet. Isten gondoskodott arról, hogy ez az uralomváltás megtörténhessen az életedben, hogy újra Ő legyen az Úr életed trónján!

Ámen!